

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 78.710 van 11 februari 1999

A. 81.734/VIII-1178

In zake : **DEPRESSEUX** Sébastien,
rue de la Haye 1
3000 Luik,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Landsverdediging.

**DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Sébastien DEPRESSEUX op 28 december 1998 heeft ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van besluit JSP-A/A-LIM/S-199839327 2392.90494 d.d. 19 oktober 1998, waarbij de chef van de generale staf beslist :

- dat hij op 31 oktober 1998 van rechtswege de hoedanigheid van kandidaat-beroepsonderofficier verliest, aangezien de beraadslagingscommissie besloten heeft dat hij definitief gezakt is, omdat hij niet meer voldoende professionele hoedanigheden bezit;
- dat zijn dienst als kandidaat-beroepsonderofficier van rechtswege wordt verbroken;

en vaststelt :

- dat de stafchef van de landmacht hem geen toestemming heeft gegeven om als kandidaat-beroepsonderofficier of als kandidaat-aanvullingsonderofficier een nieuwe opleiding aan te vatten;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van hetzelfde besluit vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 26 januari 1999, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 5 februari 1999;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. PIERRE, loco Mr. BOULET, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van majoor GERITS, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

Op 6 september 1992 neemt verzoeker dienst als kandidaat-beroepsonderofficier bij de luchtmacht, maar op 24 december 1992 verliest hij die hoedanigheid. Op 1 september 1994 neemt hij opnieuw dienst als kandidaat-beroepsonderofficier maar deze keer bij de landmacht en vat hij zijn opleiding aan de Koninklijke School voor Onderofficieren aan.

Op het einde van zijn opleiding wordt verzoeker als 17e op een totaal van 18 kandidaten gerangschikt; door die rangschikking wordt hij kandidaat-beroepsonderofficier bij de infanterie en niet bij de genie zoals hij wenste. Hij zet zijn opleiding op de infanterieschool-tweede wielrijdersbataljon voort.

Op 10 juni 1997 vraagt verzoeker of hij zijn opleiding in de vormingscyclus van de genie mag voleindigen, wat hem op 11 september 1997 wordt geweigerd op basis van onder meer het advies van kolonel STEVENS dat als volgt luidt :

- "1. Ongunstig uit principe en om een precedent te voorkomen.
2. De kandidaat-beroepsonderofficier is voor de A3+-opleiding 17e op een totaal van 18 kandidaten gerangschikt en is noodgedwongen onderofficier bij de infanterie geworden. Daaruit blijkt dat het nutteloos is te voorzien in GE10's voor kandidaten van wie a priori vaststaat dat zij niet zullen slagen.

Op zijn eigen verzoek wordt verzoeker op 13 november 1997 voor zijn opleiding "kandidaat-beroeps-

onderofficier" om medische redenen naar de herexamenperiode verwezen.

Op 25 februari 1998 vraagt verzoeker hem de hoedanigheid van kandidaat-beroepsonderofficier te ontnemen en hem een nieuwe opleiding te laten aanvatten als kandidaat-aanvullingsonderofficier in de vormingscyclus van de genie. Die aanvraag wordt op 24 maart 1998 afgewezen op de grond dat "reclassering alleen geschied op aanvraag van betrokkene nadat de beraadslagingscommissie besloten heeft dat hij gezakt is voor de examens waarbij de geschiktheid voor het beroep wordt getest.

De artsen van de dienst neurologie-psychiatrie-psychologie van het militair ziekenhuis delen de compagniecommandant van verzoeker op 12 juni 1998 mee dat verzoeker "ongeschikt is voor ongeacht welke functie bij het leger" en vragen dat hij "de procedure instelt om de overeenkomst met verzoeker te verbreken".

Op 29 juli 1998 besluit de beraadslagingscommissie in verband met verzoeker het volgende :

" Aangezien hij weigert om de examens in de herexamenperiode in september af te leggen, aangezien hij onvoldoende opleiding gekregen heeft en geen tweede keer naar de herexamenperiode kan worden verwezen, verklaren wij dat hij definitief gezakt is voor de examens op de infanterieschool, tweede wielerbataljon, waarbij de geschiktheid voor het beroep wordt getest".

Op 14 oktober 1998 wordt verzoeker geen toestemming gegeven om een nieuwe opleiding aan te vatten als kandidaat-beroepsonderofficier of als kandidaat-aanvullingsonderofficier "gelet op de kaderbehoeften bij de landmacht".

De chef van de generale staf van de krijgsmacht neemt op 19 oktober 1998 het bestreden besluit dat als volgt luidt :

" Onderwerp : Verlies van de hoedanigheid van kandidaat-beroepsonderofficier;
Bevestiging van het besluit van de beraadslagingscommissie.

(...)

1. Betrokkene verliest op 31 oktober 1998 van rechtswege de hoedanigheid van kandidaat-beroepsonderofficier, omdat de beraadslagingscommissie die op 29 juli 1998 op de infanterieschool - tweede wielerbataljon is bijeengekomen, besloten heeft dat hij definitief gezakt is omdat hij niet meer voldoende professionele hoedanigheden bezit (verwijzing 2, art. 25, 1°, a - verwijzing 4, art. 56, 1°; art. 62, § 3, 4°; art. 70, 5° en art. 85, 2°, a - verwijzing 5 - verwijzing 6 - verwijzing 7).
2. Op 31 oktober 1998 :
 - a. wordt de overeenkomst betreffende zijn dienstneming als kandidaat-beroepsonderofficier, ondertekend op 1 september 1994, van rechtswege verbroken (verwijzing 2, art. 27, 2°, - verwijzing 3, art. 9);
 - b. keert hij naar het burgerleven terug.
3. Krachtens de wet van 31 december 1992 tot wijziging van de dienstplichtwetten, gecoördineerd op 30 april 1962, is hij IN GEEN ENKEL OPZICHT dienstplichtig (verwijzing 1, art. 1bis).
4. de stafchef van de landmacht heeft betrokkene geen toestemming gegeven om :
 - a. een nieuwe opleiding aan te vatten in de hoedanigheid van kandidaat-beroepsonderofficier, omdat hij niet voldoet aan de vereisten die bij het statuut worden voorgeschreven (verwijzing 4, art. 84, § 1, 1° - verwijzing 5);
 - b. een nieuwe opleiding aan te vatten in de hoedanigheid van kandidaat-aanvullingsonderofficier, omdat er gelet op de kaderbehoeften van de landmacht geen vacatures zijn (verwijzing 4, art. 84, § 1, 2° - verwijzing 6).

5. a. Een exemplaar van deze nota, die betrokkene voor "gezien en gelezen" heeft ondertekend en gedagtekend, zal bij zijn persoonlijke dossier worden gevoegd.
b. Een exemplaar is bestemd voor betrokkene.
c. Ingesloten (ALLEEN voor betrokkene) gaat een C4-formulier en het A-attest.
6. Indien betrokkene NIET VÓÓR 31 oktober 1998 in kennis kan worden gesteld van deze nota, worden het C4-formulier en het A-attest terugbezorgd aan JSP-OCM, samen met de kennisgeving van het ontslag, met vermelding van de datum waarop betrokkene het stuk ondertekend heeft. JSP-OCM zal het gecorrigeerde C4-formulier en het gecorrigeerde A-attest zo snel mogelijk rechtstreeks aan betrokkene toezenden. De hierboven beschreven procedure moet ook worden gevolgd als er onjuiste vermeldingen op die stukken blijken te staan";

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State "de schorsing van de tenuitvoerlegging (...) alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling hem zou berokkenen, als volgt uiteenzet :

" Aangezien de bestreden handeling de verzoeker een onbetwistbaar moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent.

Aangezien het bestreden besluit immers inhoudt dat verzoeker uit het leger ontslagen wordt en naar het burgerleven moet terugkeren, waardoor hij geen enkele kans meer heeft om bij de krijgsmacht carrière te maken als onderofficier.

Aangezien verzoeker niet alleen een geldelijk nadeel, maar uiteraard ook een moreel nadeel ondervindt, te meer daar het besluit hem op 28 oktober 1998 ter kennis is gebracht en twee dagen later, namelijk op 31 oktober, in werking is getreden.

Aangezien verzoeker door het genomen besluit alleen nog de mogelijkheid heeft om zich als soldaat-vrijwilliger aan te melden, een oplossing die allereerst niet vaststaat, aangezien zijn dienstneming kan worden geweigerd, en die voorts niet alleen een vaststaand geldelijk nadeel, maar ook een moreel nadeel voor verzoeker inhoudt.

Aangezien de loopbaan waarop verzoeker als kandidaat-beroepsonderofficier of als kandidaat-aanvullingsonderofficier bij de genie rechtmatig aanspraak kon maken, nooit meer een normaal verloop zal kunnen krijgen als het besluit niet onmiddellijk wordt geschorst.

Aangezien immers het nadeel dat verzoeker ondervindt, ook te wijten is aan de omstandigheid dat hij niet kan deelnemen aan de opleiding die in de eerste maanden van 1999 bij de genie van start gaat; overwegende dat dit aspect van het nadeel ontegenzeggelijk ernstig en moeilijk te herstellen is; dat het tot de schorsing van het besluit moet leiden.

Aangezien in casu eveneens buiten kijf staat, zoals trouwens blijkt uit het informatieverslag dat adjudant TINANT heeft opgemaakt, dat verzoeker het slachtoffer is van verdenkingen en zijdelingse verdachtmakingen; overwegende dat kolonel STEVENS reeds in augustus 1997 een ongunstig advies uitbracht over de aanvraag van verzoeker om een nieuwe opleiding in de vormingscyclus van de genie te mogen aanvatten; dat dit advies doordrongen is van vooroordelen, aangezien daarin staat dat "deze kandidaat-beroepsonderofficier voor de A3+-opleiding 17e op een totaal van 18 kandidaten gerangschikt is en noodgedwongen onderofficier bij de infanterie is geworden. Daaruit blijkt dat het NUTTELOOS is te voorzien in GE10's voor kandidaten van wie a priori vaststaat dat zij niet zullen slagen".

Aangezien deze bewering eenvoudigweg ongegrond is, aangezien vaststaat dat de opleiding in de vormingscyclus van de genie niet noodzakelijk moeilijker of ingewikkelder is dan die bij de infanterie en omgekeerd en aangezien verzoeker integendeel, door de tests die hij vóór zijn derde jaar bij het leger heeft afgelegd, voorbereid was om bij de genie te gaan (psychometrische parameters). Aangezien geoordeeld is dat een moreel nadeel, zelfs als het van nature doorgaans gewoon met een annulatiearrest kan worden goedge maakt, een moeilijk

te herstellen ernstig nadeel is dat voldoende grond oplevert om de bestreden handeling te schorsen wanneer het slachtoffer het voorwerp is van verdenkingen en zijdelingse verdachtmakingen (zie arrest VANDEVELDE van 30 juni 1992, nr. 39.943, APM, 1992, blz. 171).

Aangezien al die omstandigheden (abrupte beëindiging van de loopbaan als onderofficier en ontslag in twee dagen tijd; volkomen onzekere loopbaan als soldaat-vrijwilliger bij het leger; geldelijk nadeel; moreel nadeel; onmogelijkheid om deel te nemen aan de opleiding die weldra van start gaat ...) het moeilijk te herstellen ernstig nadeel van verzoeker staven";

Overwegende dat de hoedanigheid van kandidaat-beroepsonderofficier geenszins een garantie is dat betrokkene bij het leger carrière kan maken, maar de mogelijkheid openlaat om die hoop te koesteren; dat verzoeker niets inbrengt tegen de motieven die de beraadslagingscommissie ertoe gebracht hebben om te concluderen dat hij definitief gezakt is; dat het feit dat een gewettigd verlangen niet ingewilligd wordt, een moreel nadeel berokkent; dat dit nadeel niet voldoende ernstig is om een schorsing te wettigen; dat in de gegeven omstandigheden niet vaststaat dat het aangevoerde geldelijke nadeel ernstig en moeilijk te herstellen is; dat de beoordeling die kolonel STEVENS in augustus 1997 heeft gegeven, tot slot gebaseerd is op een objectieve vaststelling en dus noch een ongegronde bewering, noch een verdenking of zijdelingse verdachtmaking is;

Overwegende dat niet voldaan is aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op elf februari 1900 negenennegentig door :

de Hr. GEUS, kamervoorzitter,
Mevr. HONDERMARCQ, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.